

ઉર્દુ ગજલો.

આર ગુલશન.

ઉર્દુ ઝબાન અને ગુજરાતી હરફેમાં

છપાનેવાલે ઐર પ્રસિદ્ધ કરનેવાલે.

શ્રી. ત્રીભોવનદાસ લલુભાઈ.

૬૫ લીમડા ચોક-સુરત.

અમદાવાદમાં,

ત્રણ દરવાજા પાસે ચુડીઓળમાં આવેલા
બી રત્નસાગર પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં શા. અમરનલાલ
જેશીંગભાઈએ છાપ્યું.

આવૃત્તિ ૨ છ.

સંવત ૧૯૬૯

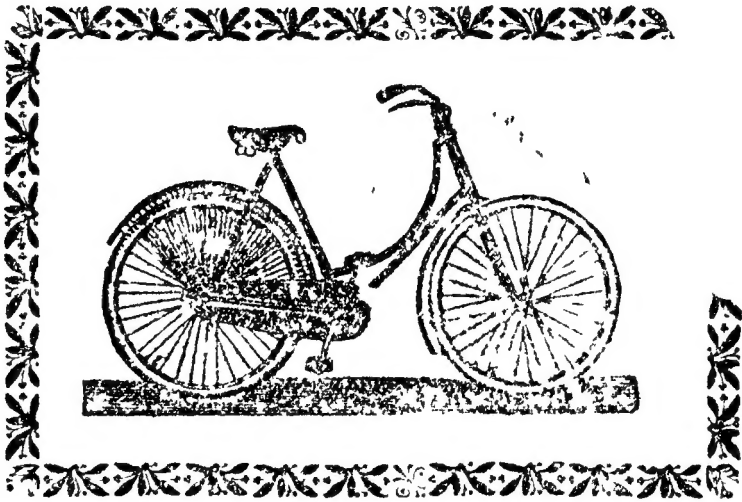
પ્રત ૧૦૦૦

સને ૧૯૧૩

કીંમત ૨ આના.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
વાદ
નિરાકરિ સંગ્રહ

૪૭૧૪

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

. ગુજરાતી કૌપીયગ્રંથ વિભાગ .

અનુવ્રમાક ૪૭૧૫ તા. ૬

પુસ્તકનું નામ ૮૫૨ ગુણશત્ર

વિષય ૭૫૨ ૭૫૨ ૭૫૨

બારે ગુલશન

મઝલ ૧

મેરા દીલના દીવાના એ રાગ.

નજરીયાં યારને ખુબ મીલાઇ

ખીન ગુને ખીન મ્હોતે જલાઇ

નજ૦

અમરીત ધુંટા જનને કહેકે

પીલાઇ ઝેરકી પ્યાલી.

નજ૦

સાખી—દીલારામને નહીં મીલાં, દીલકો કયા આરામ,

છનેસે મરનાં બલા છસે હે નિશ્વામ

કામે કહું મોરે કરમકી કહાણીરે

મીલે ન કાઇ સહેલાની

નજ૦

ધલાસુંદરી મઝલ ૨

રાગ રાજ.

ઓ ધન્ય મિત્ર ધન્ય પ્રીત, ધન્ય દોસ્તદાર

મીત્ર સુખે સુખી મીત્ર દુઃખે દુઃખી વિરલા એવા માર

પ્રેમી પુજે પ્રેમીને તે નહીં બદલાની આજ

કુલડાં આપતાં બદલા વિનાં જુને નિર્મળ મીલે વાસ

સાચી પ્રીત મિત્ર કાળે ઝેર પી જનાર

છતાં તો એવાં વિરલાં અર્મત માનનાર

મિત્ર રજ દુઃખને મેર માનનાર

નિજ દુઃખ મેહ તેને રજ સમ ગણી મહાબનાર

ધલાસુંદરી મઝલ ૩

શાવરીયાં તોરી બગનમેં (૨)

લોક મુત્રે બદનામ કરતહે

કહે તેરા લુંટારે હાં જોખન લુંટારે.

શાવરીયાં૦

બાટે ધાતે મોહે રોજ સતાતે

કહે તેરા લુંટારે હાં જોખન લુંટારે.

શાવરીયાં૦

સાખી—જ્યા હમારા જયગા બિરહસે તોરી કસમ
 શીર કોસ જીઠીઆયગા બાજમ તું જીઠી કસમ
 ચરમે ફેયાજસે કુછ હમકો ધસારા હોવે
 નામહો આપકા ઐર કામ હમારા હોવે શાંવરીયાં

મઝલ ૪

મેરે અચ્છે પીયા વોહી દેશ ખુલાવો
 મોરા હોંદમે જ્યા ગબરાવતહે
 રેન અધેરી જગતકી મેરન,
 મચ્છલી સીતડ પાવતહે
 ખીદંગ ફેંકદે જલ્દીમ કોઇ જશકે લીયે
 ધધરબી ૧ નજર ચરમે સુમેં સાકેલીયે
 તું અપને ફુસ્ત ખુદા દાદકી અદાકે લીયે
 નકાબજાસે ઉઠાદે, જરા ખુદાકે લીયે.
 પ્રીતકી દુઃખીયા ફરસકી ફરસકી પ્યાસી, કાહેકો જ્યા તરસાવતહે.
 કરાર હોતો કહું બેકરાર ફિરસે કહું
 જીનુકા જોરહે મેં માર માર ફિરસે કહું
 તુંહી સુને નસુને હાલે જાર ફીરસે કહું
 ન કોઇ મુનીસો હમ્દમ ન માર ફિરસે કહું.
 બિરહને તનમન ફુંક દીયો

અબદમ કોઇ હમમેં જાવતહે.
 મુઝે તો દરદે મહોબત સનાયા જતાહૈ
 તેરાખ્યાલ વહીરંગ લાયે જતાહૈ
 વો કોનહૈ જોતરકદરમેં આયે જતાહૈ
 સબે શીરાકકા સદમે દીખાયે જતાહૈ.

જના ભયા અળ પલપલ બારી
 નીંદ નદમબેર આવતહે.

મઝા કહાહે મોહબતમે બેવફાઈકા
 ચહ તર્જ ખુબ નીકાલાહૈ દીલ રૂખાઈકા
 દીખા મદીના કે અળ વકતહે રસાઈકા
 ઉઠાકે ફેંકદે સદકા તેરી ખુદાઈકા
 સજકા તુંહી પાલનહારા

કાહેકા દેર લગાવતહૈ
 ખતા તો મુઝસે તરા ધન્ટેજર કયોકરહૈ
 તુહી સુને ન તો જાકો કરાર કયોકરહૈ
 અલમસે જખમે દીલે દાગદાર કયોકરહૈ
 ખીજાં જખ આપ તો રસ્તે બહાર કયોકરહૈ
 હમંડ હમંડ કે પિયા નૈન હમ્દારે
 નીદકા મેહ બરસાવતહૈ.

અજુજ ગઝલ ૫

રસુલે હાશમીકા તાલિખે દીદાર મેંબીહું
 જમાના જુસ્કા શયદા ઉનકા આશીક જર મેંબીહું
 મદીને જનેવાલો કાફલો ઠેરો જરા ઠેરો
 તુમારે સાથ ચલનેકે લિયે તયાર મેંબીહું
 નખીજ બહરે ધસ્યાંમેં ફસીહૈ ઉમ્રકી કીસ્તી
 લમાદીજે જો એક ઠોકરતો પલ્સેપાર મેંબીહું
 કહા યુસુફને જખ દેખા જમાલે પાક હજરતકો
 ખરૂંદારામેં હજરતકે સરે બાજર મેંબીહું
 બખર લીજે મદદ દીજે માલ અપના દીખા દીજે
 એક અદતા ખાદિમે, તેરે એ સરકાર મેંબીહું
 ગુલામાને નખી હુએ અજુજ ધસ્વાસ્તે બેશક
 કસમહૈ જતતુલ શીરદૌસકા હકદાર મેંબીહું

દીલખર ગઝલ ૬

દીલા તા હું ફીયા લેતાહૈ ઐર ફરીયાદ કરતાહૈ
 મગર દોપુર સીતમ જપીમ, તુઝે કમ યાદ કરતાહૈ
 બતાઓ કયા તુમ્હેં યહ ઇસ્ક કયા બેદાદ કરતાહૈ
 મીટાકર હસ્તી એ આશીક કાબીખુન યાદ કરતાહૈ
 ફનાકે બાદલયલાને કહા આકર સરે મકસદ
 હમારા કેસ અબ ઉજળવતન આબાદ કરતાહૈ
 કતર કર નોચકર પર બાંધકર સયાદ બુલબુલકો,
 કમીતો કેદ કરતાહૈ કખી આજાદ કરતાહૈ
 હજારો ગરદને ઝુકજતીહૈ શોકે સહાદતમેં સુએ
 ઇશારા કરલકા જખ વોહ, જલ્લાદ કરતાહૈ,

દીલે આશીકહૈ વીરાના, બજેર આજ જલથએ જના
વેહ દીલબર દેખીયે કબતક યહે ધર અબ તક કરતાહૈ.

રોનકદહલ ગઝલ ૭

ખાંચકર કાંતીલ કમરસેં અબતો ખંજૂર લે ચલા
કોઇ દમ જતાહૈ સુન લેના કેવોસર લે ચલા
કયા જુબાં મેંબી કશીશથી અબરએ ખમદારકી
ખાતો ખાતોમેં વે દીલ પહલુસે કયો કરમે ચલા
ખાનએ દીલમેં હુઆ ગુલ રોકના મહેમાનકો
ખાંચકર જબ તીરવો સીનેસે બહાર લેચલા
દીનો ધમાં જનો દીલસખરો ખીરદ હોસા કરાર
અમજઓ નાજે અદાસે વેબી સુગર લે ચલા
શીર દીખાદે યહ તમાશા ફેર દે શીર દીલ મેરા
શીર મેં દેખુ કીસ તરહ પહલુસે કયોકર લે ચલા
શીર કયા ખેતાબદરદે હીજરે ને શીર દમ ચલા
શીર ઉઠા સીને મેં શીરવો જાને મુજતર લે ચલા
ખોશ હય મુઝકો ન કરલે શીરવો જાલીમ પર કહીં
નામએ શોક આજ અપના શીર કમુતર લે ચલા
શીર લગી ધુન મયે કશીકી શીર ઉઠી કાલી ઘટા
ખાંચકર શીર મય કહોમેં શોકે સાગીર લે ચલા
મલ રહાયા દેરસે, રોનક કલેજકો કોઇ
લેના લેના ચામનાવો, દીલ ચુરા કર લે ચલા

મુજતક ગઝલ ૮

અરે જાલીમ તું યો તરસાકે હમકો મારડાલેગા
ન દીલકે વલ્લસે મેરે કબી આખીર નીકાલેગા
જલાતા આતીશે ગમમેદે કયો મુઝકો ખતાબલીમ
જલોકે દીલ જલાઠર કયા બલા ઉતકી દઆલેગા
કહો એ દોસ્તો બહરે ખુદા આકર મીવે મુઝસે
જો દુસ્મન એકજ માના હૈતો આકર કયા બના લેગા
હખીએ કિબરી મારબસેં શુન્હેગારાને હમ્મતકો
ખરોજે હસર સર શિજદે જા રખકર બખ્શવા લેગા
તજસ્વી ઉસકે રખકી મિસ્સે મુસા દેખકર મુજતર
રવાએ ખેખુદીમે મુહકો અપને હુપા લેગા

અજીજ ગઝલ ૬

કલાહી દુરન ક્યાહે જીસપે સમઝા હમ નીકલતાહે
 હશીનો પર શીઝા હોતા હુઆ આલમ નીકલતાહે
 વોહ કાતીલ તેગે અખર ખીચતા જીસહમ નીકલતાહે
 તો લાખો દલ હોતે સેંકડોઝા હમ નીકલતાહે
 ન ખોના તુખમે ઉઝરતઐદીન્ના ઇસ બાગે દુન્યામે
 સુનાહે ઉસમે રૂઝ નીકલામી તો પુર સમ નીકલતાહે
 જો આતાહે મેરે મરકદપે બાદે ફાતકા કે વોહ
 નીકલતા હેતો પુર ગમગીન પુરમાતમ નીકલતાહે
 હજરો મુરદે જી ઉઠતેહૈ શૌરન ઐ અજીજ ઉસહમ
 બરાએ સેર જબ વોહ ઇસીમે મરયમ નીકલતાહે

કસીદી જલાલી ગઝલ ૧૦

તેરા શિવા અતા ઓર મેં ગુન્હેગારોમેં હું
 તેરી રહમતપર હું નાજાં ગો ગુન્હેગારોમેં હું
 જમ્ જખશે યા સજદેહે તું ઝીકો ઇખતીયાર
 તું મેરા ગફદાર મેં તેરે ગુન્હેગારોમેં હું
 હસ મતલબ ન રીજવાંકી મોહબતસે ગર્જ
 જરફા તાલા બહે ખુદા ઉસ્કે તલબગારોમેં હું
 ક્યા ગુલે ખાંસે ગર્જ ક્યા યુમુદે મિસરીસે કામ
 બનકે આશીક હરક અહમદકે ખરીદારોમેં હું
 કેહેતેયે સહ આસીયો લુદે ખુદાઅ પાકકા
 બાંધકર શહેરા સશઅતકે મેં બાજરોમેં હું
 કહ ઉદા હક લેકે આગોશે કર્મમે આપકો
 મુજપે તું નાજાં મેં તેરે ના જખરદારોમેં હું
 યો કહું ગાયે જલાલી ઉસ શરીએ હશ્રમે
 બખસવા મુજકો ખુદાસે મેં ગુન્હેગારોમેં હું

કસીદા અજીજ ગઝલ ૧૧

શરી ઉલમજ નખી હામીએ ફુલયા મુસ્તેશ તુમહો
 ખુદાકે રાસ્તેકે બર ગુજદા રહનુમા તુમહો
 અહદ બેમીમ અહમદ એ દખીબે કિબરિયા તુમહો
 લગાહે હર શીરીયતકા નહીં કહવા ખુદા તુમહો

ખુદાસે આપકો હરે કળ મેને મીલા દેખા
 બલા શીર કીસ તરહ કહ દેતા કે હકસે જુદા તુમહો
 મરી જાને મોહોખતકી મરજ કીયા રસુલુલાહ
 શશી તુમતો શશ તુમહો દુઆ તુમહો દવા તુમહો
 જમાલે પાકે હજરત દેખકર યુસુફની ખોલઉં
 હસીનોમેં હસી વો સુરતે શમ્સુલ જહાં તુમહો
 કસમહે ઉમ ગરીબો બેકસો નાચાર ઉમ્મતકે
 તુમહી હાદી તુમ રહબર હરેકકે પેસવા તુમહો
 અજીઝ હજરત હોતેતો નહોતા યહ જહાં ખોદા
 મેરી દાનીસ્ત મેંતો આપસે અન્ને સમાં તુમહો

કંવાલી મહમદ ગઝલ ૧૧

દીખા દેખા ઇલાહી તુંજ માલે મુસ્તેશ મુઝકો
 બહોત બેચેન હુયારખ મદીનેમેં ખુલા મુઝકો
 નહી કુચ્છ આ રજુહે બ ખુદા ઇસ્કે સિયા મુઝકો
 મદીનેમેં તખલ કરલો નખી બહેરે ખુદા મુઝકો
 મસીહા ખુદહે દીવાને જો કરતેહે દવા મેરી
 મેં બીમારે મહમદહું નહી હોગી શશ મુઝકો
 તમનાકી મીયાકીહોનહો અકસીરકી ખવાહીસ
 જો મીલજતી નખીકી એકજ રાસી ખાક યા મુઝકો
 નહી માલુમ કયા તુઝકો મેં શેદાએ “મહમદ,, હું
 શીશારે ગોર બહરે હકને તો દતના દીયા મુઝકો

કસીદા ગઝલ ૧૨

ખોદે ઇસ્યાંસે ખુદાકે પાસ રોતા જાઉંગા
 અસ્કસે દાગે ગુનાહ દામનકે ધોતા જાઉંગા
 હાય ઇસહારે ફનામે કયા ઇસી સુરતસેમેં
 ઉમખોતા જાઉંગા બરઆદ હોતા જાઉંગા
 એજુલેખાં મેરા યુશુફ આવેગા હમારાહે જવાન
 જાગતી જાયેગી કીમમત ઔર ગેં સોતા જાઉંગા
 કયો સતતાહે ફલક પરતાયેગા તું મેં અમર
 સવ્યદેકો નેનકી તુરખતપે રોતા જાઉંગા
 આદે મુરદન મદેહ ખુવાનીકી રહેગા સલ્લસીલા

પુલ્લ મેંબી નાઅતકે મોતી પીરાતા જાડંગા
 ઉમમ્તે અહમદ હું લેલે કર મુઝે આગોશ્વમેં
 સોરીયાં ગાયેંગી હુરે આરમેં સોતા જાડંગા.
 લેઅલોએ કાફલે વાલો મદીનેકી તરફ
 મેવો અકબર હું તુંમદારે પાઓ ઘોતા જાડંગા

ગઝલ કાઝી ૧૩

દમ બદમ અશરે આતી હયે સદા આજકી રાત
 દેખો વોહ આતે હયે મહબુબે પુદા આજકી રાત
 આકે જીબરીલ લગે કહને કે ચેલીયે હઝરત,
 આપકે દીદકા રૈઠા હયે પુદા આજકી રાત.
 સખ નખી કહને લગે અપની જહુકાકે મરદન,
 મીલને અહલ્લાસે ચત્તે થાહે પુદા આજકી રાત.
 કહા અહ્લાહને કે કયાં આહીયે મેરે મહબુબ
 મેરી સખ સુનપે પુદાહ હયે શિદા આજકી રાત.
 હુરો ગીલમાનો મતક ઓર સભી જીન્નો બશર,
 દમ નદમ પહલતે હયે સખ સદ્દેઅહ્લા આજકી રાત.
 મજી યેહ વકત હયે કયું હાથસેતું ખોતા હયે,
 લગી મકબુલ જો માંગેમા દોઆ આજકી રાત.

ગઝલ ૧૪

કતલગાહકો જખ ચલે વોહ લેકે ખેંજર હાથમેં
 પુદા બ પુદા આને લગે આશક લીયે સર હાથમે
 અથ શરિસ્તો બહે ન જાએ મેરે કત્તે આસ્કાસે
 થામ લેના કસ્તીયે ખિસમીલકા લંગર હાથમે
 આપનેને કર દીયા મગર હુસને ચારકો
 હોગા મહેશ્વરમેં ગીરેઆને સિકંદર હાથમે
 દેખનેસે દીવ હહેરતા હૈ ઉઠા જલ્દી નકાબ
 દેખ લેના રહે જાએ દસ્તે ખંજર હાથમે
 મયકદોમે મીર જાતે હૈ ઝરાતુમ દેખ લો
 મયકા શીશા હૈ બગલમેં દસ્તે દિવનર હાથમે.

કલીમ ગઝલ ૧૫

કરતી હમ કતલ મુજકો તેરે અહાએ ખવાજ

હય જાનો દીલ આસીરે સુઝે દુતાએ ખવાજ
 ચેહ મહરો માહ ફરે હય સપદાએ રમે અનવર
 આલમમેં નિસ્કો દેખો ચોહ હય દિદાએ ખવાજ
 મકસદકે મોતીધોંશે ભરતા હય અખ દામન
 આતા હય જોશપર જળ લહેરે આતાએ ખવાજ
 મેરી ચેહ દોઆ હય દીનરાત તુજસે ચારખ
 મકસદ બર આએ દીલકા મેરાએ ખવાજ
 અસકન્દરો શરીદુકે દરપે જાએ કયું હમ
 કાશી હય આસને દવલત સરાએ ખવાજ
 હો તુરકી તજલી ઝહેર કયા દે તાજ કલીમ ખેસક
 ગર દુએ પુર ઝિયાશે પરદા ઉઠાએ ખવાજ

ગઝલ ૧૬

દુક પુરકેકો ઉઠાકે કુરખાન તેરે ખવાજ
 સુખડા મુજે દિખાદે કુરખાન તેરે ખવાજ
 ચેહ તુજસે ધલતેજ હે હકતક રસાઇ હોવે
 ચોહ ચોહ તુ બતા દે કુરખાન તેરે ખવાજ
 ચેહ અર્જ દસ્ત બસ્તા તેરી જના'ખમેં હય
 હકસે મજે મીલા દે કુરખાન તેરે ખવાજ
 અજમેરકે ઓ બસઇઆ જામે દુતા પીલાકર
 મેરી ખુદી મીટા દે કુરખાન તેરે ખવાજ
 કહતા હડે હરધડી ચેહ બદા ગરીબ તેરા
 બિગડી મેરી બનાદે કુરખાન તેરે ખવાજ.

ગઝલ ૧૭

દુન્યાસ જાજ ઉંઠાએ ખીસ્તર શુલામતેરા,
 ચારખ ઝખાપે ઝારી ઉસદમ હો નામ તેરા.
 બુતખાને છાન મારે કાખેસેં દુહ આએ.
 દીલકે મકામેં પાયા અય જા મુકામ તેરા.
 મસજીદકે દરપે કયુકર હો પાસખાંકા પહેરા
 બે કેહ હયે ઇલાહી દરખારે આમ તેરા
 જાનત મીલે કે દોઝખ દોનો તરેહસે ખુશ હું.
 સુખતર નું હયે મેરા મૈ હું શુલામ તેરા.

કરમા તેરા ન કયુંકર જરી હો સારેજહામે
બજતા હશે પંજ વક્તા ને બતમે નામ તેરા
રહમતકા મુરહકબી તુજસા નહીં હશે અશરત,
હશે ગરકે બહેરે ધર્યાં રતર તમામ તેરા.

ગઝલ ૧૮

શીદાએ મુસતશ હોગા દીને દીવાના તુરબતમે
બનેમા સમરએ શાહકા પરવાના તુરબતમે
પસે મુરદન જો સહરાએ મદીના યાદ આયેગા
હડાએગા કરનકી ધજજીયાં દીવાના તુરબતમે
નકીરેન આકે દીખલ.એ જે જગ સુરત મુહમમદખી
ઠરંગા ઉસધકી મંચ સીજદએ શુકરીના તુરબતમે
તો સુનકર વોહ ગશોકે દીલ રસુલે જીનનો આદમપર
પઢેગા ઉસ ઘડી સલવાત જેતાજાના તુરબતમે.

ગઝલ ૧૯

હસરત હૈયા યા ઇલાહી જબ જાન તનસે નીકલે
નીકલે તો યા મહેમદ કહકર ઝખાંસે નીકલે
જુલફે નખી કી જીસ જા તારીફ હોન કયુંકર
અતરે હીનાકી ખુશખો ઉસ અંજુમન સે નીકલે
આલમહો સબ મુઅત તર પોંહયે જો ખુએ હઝરત
ખુશખોએ મુમક એશી મુલકે ખુતનસે નીકલે
આકર સખાયે યસરબ કુત્રોકો રંગ બખશે
હોકર શયુક્તા ખાતીર ખુતમુલ ચમનસે નીકલે
રગરગ મેં ઈશકે આલમદ ગરહય તો કયા અજબ હય
આવાઝ ય મુહમમદ હરસુએ તનસે નીકલે

ગઝલ ૨૦

યેહ તો મય કયું કર કહું તેરે ખરીદારોં મેં હું,
તુ સરાપા નાઝ હય મંચ નાઝ અંદારોં મેં હું,
કીસ તરહ ખરયાદ કરતે હય બતા દો કાઠલા.
એ અસીરોં ને કફસ મંચ નવ ગીરફ તારોં મેં હું,
છેડ દંખો મેરી મધયત પર જો આયે યેહ કહા,
તુમ વશદારોં મેં હો યા મંચ વશદારોં મેં હું.

એ ગુનાહોં મેં અક્ષા ઝાલીદ જે ઉસફા હું ને;
મગ શીરત બોલી ઇધર આ મંચ ગુનાહગારોં મેં હું
કુલ મંચ કુલોં મેં હું કાંદા મંચ કાંટે મેં હું.
ચાર મંચ ચારોં મેં હું અગચાર અગચારોં મેં હું

ગઝલ ૨૧ મહેમુદ.

આકર તુમહારે દરપર બદનામ હો ચુકા હું,
મેરી ખૂબર લો ખાજ ના કામ હો ચુકા હું,
સોંપા હું તુમકો પયારે દુન્યા વ દીન કી કુનજી,
અખ પામ મેરે ક્યા હય બે દામ હો ચુકા હું,
ખરદા ઉઠાઓ રૂપસે મુખડા દીખાઓ ખાજ,
મંચ ઇશક મેં તુમહા રે ગુમ નામ હો ચુકાહું;
હય લાજ મેરી તુમકો તુમ લાજ રખામે મેરી,
મુઝકો યહી હય ખાજ ગ હારમે હો ચુકાહું,
માહમુદ જામ મીલા હય એક જામ વસત્ર ખાજ,
મખમુર મસત પીકર એક જામ હો ચુકાહું;

ગઝલ. ૨૨

કુરકત મેં મુખતીલાહું ખવાજ ઇધર તો દેખો
વદલાહ તડપ રહા હું ખવાજ ઇધર તો દેખો;
મુશકીલ કુશાધ કીજયે હાજત રવાઘ કીજયે,
સૌ જાનસે શીદાહું ખવાજ ઇધર તો દેખો.
ચાહે બનાઓ મુઝકો. ચાહે બીગાડો મુઝકો;
બદનામ હો ચુકાહું, ખવાજ ઇધરતો દેખો.
જાએ નીસાત કીસજ બીન તેરે મેરે આંકા;
બેસ કહું બે નવા હું, ખવાજ ઇધરતો દેખો.
ખવાજ મુઘન ચીશતી લીલાહ બચાવ કીશતી
તુશાન મેં રસાહું ખવાજ ઇધર તો દેખો;
અજમેર મેં ખુશ લો રોઝા મુઝે દીખા દો,
હલકત મેં મર મીટા હુંખવાજ ઇધર તો દેખો.
કહયે મેરી ખતા બી સુનતે નહીં ઝરા બી,
હરમ પુકાર તા હું ખવાજ ઇધર તો દેખો;

ગઝલ ૨૩ અકબર કંવાલી તરજ.

હમ ગુન્હેગારોંમે તેરી મેહરઆની ચાહીયે,
 સખ ગુન્હે મીટ જાઇમે રહેમતકા પાની ચાહીયે,
 પુસ્તપર મોહરે નખુ વ્યત કરકે ખાલીકને કહા,
 કુચતો અય પ્યારે મેરી તુજકો નીશાની ચાહીયે,
 કહેતે હેં ખાલીકસે હજરતમેં તેરા મહેબુબ હું,
 ખુદમેં સખ ઉમ્મતી મહેબુબ જાની ચાહીયે,
 દેખકર મહેશજમેં સામાન ફરિસ્તોંને કહા
 અયસા મહેમાં ચાહીયે યું મહેરઆની ચાહીયે,
 હો મેરી પદકોંકી જાહે મજારે મુસ્તરા,
 આંખકે પરદોંકી વાં ચા બનાંની ચાહીયે,
 હીજરસે હને ખીસ્તરે ગમપર ગીરાયા હય મુઝે,
 ઐર કયા તાકત તુઝે અયનાં તવાની ચાહીયે,
 દાસ્તાને ગમ કહાની ગમકી જુઝ આપકે,
 કીસકો કહેની ચાહીયે કીમકો સુનાની ચાહીયે,
 સફાઈ મહેશર નહિ મેરે ગુન્હાઓંકા શુમાર,
 અયસે આસીપર તુમ્હારી મહેરઆની ચાહીયે,
 જાન બહક તસલીમ હે છરકે રસુલીલાહ મેં,
 દુરખતે અકબર મદીનેમેં બનાની ચાહીયે,

ગઝલ ૨૪ કંવાલી તરજ.

ઇશક કયાસે હે કીસી કામીલસેં પુછા ચાહીયે,
 કીસ તરહે જાતા દીલ તાબાંસેં પુછા ચાહીયે,
 કયા તકપનેમેં મજાહે કતવહેં પ્યારેકે હાથ,
 ઉસકી હઝઝતકો કીસી ખીસમીતસેં પુછા ચાહીયે,
 જીસને ઉસકા ગમ ખાયા હો ઉસે માઅલુમ હે,
 તેમ અબરકી શીક્ત ધાયતમેં પુછા ચાહીયે,
 પારકે મીલનેકા હમકો કોઇ તરાહ મીલતી નહિ,
 તરહેં મીલનેકા કીસી વાસીલસેં પુછા ચાહીયે,
 આહ નાંલોકી હકીકત દેખતા હું હીજરેમેં,
 કયા ગુજરતી હોગી તાબાં દીલસે પુછા ચાહીયે,

ગઝલ અમીર તરજ કંવાલી. ૨૫

દોવર મેં સાગીર રહે ગરદીશ મેંય ખાનાં રહે,
 મેંય કસોડે સરપે ચારખ પીરમ'ય ખાનાં. ૨૬,
 અમરે પરહ જાને નજર તેરી વોહ દીવાનાં રહે,
 હાં નીમાહે ચાર તરજે એ હીજ રાના રહે.
 કયા ઇસીકો કહતે હેં અશમેં વધાદારી સનમ,
 હુશમની હમસે રહે ગયરાંસેં ચારાનાં રહે,
 શીર ન કુચ પુ'છોગે મજસેં કબરમેં મુનકર નકીર,
 મરતે દમ ચારખ ખ્યાલે રૂએ જાનાં નાં રહે.
 અયસે સાખી કે મેં સદકે જો પીલાએ ભરકે જાન,
 સાખીયાં હરદમ સલામત તેરા મ'ય ખાનાં રહે
 કોઇ હો ખાતા કોઇ રોતા કોઇ હંસતા અમીર.
 મેં કરેાં વાલોદા હર અનંદાજ મસ્તાનાં રહે.

કંવાલી ૨૬

હમારે હાલપે ચરમે ઇનાયત અપની રહેનેદો,
 મલે પર ફેરદો ખંજર મુશ્વત અપની રહેનેદો,
 જલા કર ખાક કરડાલા તુમારી મુઝ ઉલજતને
 લગે આગ એયસી ઉલજતમેં મોહખત અપની, રહેનેદો,
 લીએ જાનેહો બઝમેં ગયેરમેં હમરાહ તુમ મુજકો,
 મેં જાજ આયા ઇનાયતસેં ઇનાયત અપની રહેનેદો,
 ન મીલનાં ઇસમેં બહેતર હે મીલે ગરખાદ મુદદત કે,
 તુમ અયેસી દુરકી સાહેબ સલામત અપની રહેનેદો,
 હમ અફસાન એ કુરખત ખ્યાં કરતે હેં અય મુઝતર,
 વોહ પ્રમાને હેં ઝુતઝઝા કર સીકાયત અપની રહેનેદો.

ગઝલ ૨૭ કમતર.

અયસાહે દો આલમ તુરે ખુદા મોરા કાહેકો જીયા તડપાવતહે.
 નતો સપનેમેં દરશ દીખાવતહે નતો મોકેમદીને ખુશવત હે.
 દીવાને બનકે ભટકતા હું ઝમાનેમેં,
 હજુર કીસ લીએ હે દેર તુમકો આનેમેં,
 કબી તો આઇએ મેરે ગરીબ ખાનેમેં,
 બલા હો દ્રાએદા કયા કુચ મરે સતાનેમેં,

જાણીતો જલ્લેખો અપ્રસર દીખાડ્યો હજરત,
 જાણીતો જાનને તૈયબા ખુલાશ્યો હજરત,
 હે ગરમે વહાંઠાળી રાજો દીખાડ્યો હજરત,
 ઉમદો બરદીએ શયદાંડી લાઇ ઓ હજરત,
 કાહે મદીને જાયા મોરા કલપાવત હે તડપાવતહે,
 તડપ રહાહે દીલે બે કરાર પેહલુમે,
 ઉઠા હે દરદ મેરે યાર બાર પેહલુમે,
 નહિ હે દીલકા ગમખવાર પેહલુમે,
 કે જસમે દીક્કો ઝરાહો કરાર પેહલુમે,
 દીનરેન કીસી શુરતસ માહે પલબર નીંદ ન આવતહે,
 દયારે હીન્દબી અબ મીસ્લે ખાર પેહલુમે,
 ખટક રહાહે મેરે હરબાર આંખાંમે,
 તુમહારે દીલકા હે ઇન્તેઝાર આંખોમે,
 બસી મદીનેકી જખસે બહાર આંખોમે,
 મેં કીસકે કહુ અયજાંને ખુદા મોહે હીન્દકી નગરી ન આવતહે,
 તુમહારે કોજરમે અખતક યે ઝંદગાનીહે,
 દીખાહો ચહેરે એ અનવરતો મહેરબાનીહે,
 નહિતો જાન બી દેનેકા દીલમેય દાનીહંથ;
 જાંપે વસ્લકી કમતર કે યે કહાનીહે,
 લીયો જોગ મેહેઅબતોરે કારન યેહી જાયા—મેં લાવતહે,

ગઝલ ૨૮ કંવાલી તરજ.

તડપકર જાન જસદમ સીનએ ખીસમીલસેં નીકલેગી.
 દોઆએ મક ફરત ઉસદમ લખે કાતીલસેં નીકલેગી,
 યકીં દસિકાંહે હશરત બાદ મુરદન દીલસેં નીકલેગી.
 હમારી લાશ એક દીન કુચએ કાતીલસેં નીકલેગી,
 મીટાઇંગે અગર મીટ જયગા લીખ્યા મુકદરકા.
 નીકાંઘીંગે અગર હશરત હમારે દીલસે નીકલેગી.
 ઇસી ઉમ્મેદપર મજનુને દીલસેં આહ બેચીથી.
 સમજતાથા કે બેલા પસ દએ મહેલસેં નીકલેગી,
 પતા આંસુઓંકા મેરે ગોશઅ દામનપર મીલતાહે.

ખગર કયાથી ચે કીસ્તી હુમકર સાહીબસે નીકલેગી.
કલેજ યામસે વેહ સમ્મકા સર જીસમે કાઠાહે,
કે ફરયાદ અમ દીસે પરવાને મહેશીબસે નીકલેગી.

હુમરી બેરવી. ૨૬

કોઇ કહે દે સાંવલીયાસે આયા કરે
દીસે સયદાં નળની જલાયા કરે-કોઇ.
આયા કરે મન લાયાકરે કોઇ કહેદે સાંવલીયાસે આયાકરે.
કલી તો આપએ સાહેબ હમારી મહેશીબમે,
કલીતો લાઇએ તસરીશ ખાનએ દીવમે,
મેરા ઉજરા હુવા ધર બસાયા કરે. કોઇ.
અગર રહેલી નહિ તુમ રકીબકે ધરમે,
તો શીર ચે દરદ હે કયસા હજુરકે સરમે.
અયસી બાતે ન મુજસે બનાયા કરે.-કોઇ.
તુમહારી ચાહકા દમ શુખ્હો સાંમ કરતે હેં.
તુમહારી કેદમે ઉદ્દતકા જામ ભરતે હેં.
કમી સપનેમે દરશ દીખાયા કરે.-કોઇ.
જલા જલાકે મુજે ખાકમે મીલા દોગે.
ખુદકો હશરમે ખ્યારે જવાબ કયા દોગે.
દીસે સયદાં ન જાની જલાયા કરે કોઇ.

ગઝલ ૩૦ કંવાલી

ફનાં હર ચીઝકો હય યૌર બકા અદનાહી અદનાહ હય,
દીસે નાંદાકો આલમમે સદા અદનાહી અદનાહ હય,
કરે કયા જાકે બેતુફા હમે અયે જાહેદે મુશરીક
હમારે ખાનએ દીવમે બશા અક્ષાહી અક્ષાહ હય.
જહાં દેખા હય અમને એક ઉશીકો જલ્દેહ ગરપાયા
હરમ મેં બુતકદેમે જ બજા અક્ષાહી અક્ષાહ હય.
કહાંકા તુર અય મુસ! જો હોવે દીદએ હકમે
તું ઝરરાહ ઝરરાહ મેં જલ્દેહ તુમા અક્ષાહી અક્ષાહ હય.
ન જાનાં અય દીસે નાંદાન તું ઉસ નકસે જાહીર પર
ચે ફુયા ચાર દીનકી હય સદા અક્ષાહી અક્ષાહ હય

હલીસામેં હરમમેં દેખમેં મુરમાને મુલશનમેં
જીવર દેખો ઉપર મુખ હે સાંખ અણાહી અણાહ હય
જખાંપર મોહરે ખામોથી હયે લેકીન શીરલી અયે “વાશીલ”
હમારા તાએરે દીલ કહે રહા અણાહી અણાહ હય.

ગઝલ ૩૧ અકબર કંવાલી

ખુદરાજ અનલ હકકો વોહી ખોલ રહા હયે—
મનસુર કે પરમે ખુદા ખોલ રહા હયે—
લગ બન્ધતે હયેં અહેમદકા બી કયા નામ હયે શીરી—
યે મીમ તો મીસરીકી ડલી ઘોલ રહા હયે—
મહેબુબ હયે અલાહકા ખાઝાર અઝલમે—
કીમત હુઘ યુસરફી તો અનખોલ રહા હયે—
પડ પડે ઉસે ખુદમેં જાતે હયેં મુસલમાન—
કલમા તેરા શીર દોસ કે દર ખોલ રહા હયે—
દન્દાને શહીદ આપકા હયે ગોહરે યકતા—
ઉમ્મત કે ગુનાહ મોતીયોંમેં તો રહા હયે
હાંસીલ મુજે દોલત હયે યે શીરતે નખીકી—
દામન મેરા અસ્કો કે ગોહર રોલ રહા હયે—
અકબર નરો અકબર નરો કહે તે હંચ શીરસ્તે
બનતમેં જો ખુલ ખુલ કી તરેહ ખોલ રહા હયે—

ગઝલ ૩૨ અહેમદ દરનાઅત.

અલેકસેં અલાહકો જાનો બેસેં ખીસમીલાહકો,
તે સેંથા તેરા ધણારા બથ રસુલીલાહકો,
સે સેં જાનાં પાઘ તેરી જીમ સેં જાનાં અલી,
હે સેં હાફેજ હોગએ પંહકર કલાંમુલ્યાહકો,
બે સેં ખીજમત ઉમરકી દીલસેં દીલમેં મેરે,
જાલ સેં જીકરે ખુદા બથ હેગા ખાક અલાહકો,
સીનસેં શાહે રવાદસેં સાદી રહે વોહ,
ઝવાદસેં સાખીર કીયા હકને રસુલીલાહકો,
તોયસેં તરફે ખુદા ઝોયસેં ઝાહેર હેં તું.
અયનસેં આઝીઝ હું મેંય પોહઆદે બેયતુલાહકો,
મયનસેં ગરજતકા પરદા ફેયસેં ફરગાદે મુજે.

ખાદસેં કાપમ કીયા હકને જે અપહ્વાહકો,
કાદસે કલમે નખીકા લામસેં તું લીખકે રખ,
મીમ તું મુજસેં મીલાદે બપ રમુલીલાહકો,
નુનસે નામે મેંગ વાવસેં વાળખ હે તું.
હેયસેં હે હીજરત નખીકી લીખ તું ધલ્લીલાહકો,
લામ અતેકસેં લાખેલાહા હમજે અય ખાલીકપર,
યેસેં હે યારેનખી ઉમ્મત રમુલીલાહકો.

શબ્દર.

વીરદે જમાનપે જનાખે મહમ્મદકા નામ હે
કાખેલ દરદ પરહનેકે અપના કલામ હે.

ગઝલ ૩૩ અકબર દરનાઅત.

પહેલે કબથે યે ઝમીં વો આશમાં તુહી તોથા
અય ખુદાએ ખેનીશાંમે ખેનીશા તુહી તોથા,
મીમ અહેમદકા નથા ચાલીશથે રખપર નીકાળ,
બસકે હર પરદેહમે બાસદ ઇઝોશાં તુહી તોથા,
કુમ્મ ઇઝની ઔર અનહલ હક કહેતે ઉતકી કયામગલ
શમશ ઔર મનસુરકે મુંદમેં જમા તુહી તોથા,
ઝમઝમે સજ્જે નવાએ ફદ ખુલુહા ખાલદીન,
રંમ આઝીમે ચમન ઝારેજનાં તુહી તોથા.

શબ્દર.

સોરે મનશુર અઝકુ જાઓ દારે મનશુર અજકુળ,
ખુદ ઝદી બનગે અનક હકબર સરે દારક મદાર.

ગઝલ ૩૪ અકબર કંવાલી તરઝ

હમ શુન્હેગારોપે તેરી મહેરબાની ચાહીયે,
સખ શુન્હે મીટ જાઇગેં રહેમતકા પાની ચાહીયે,
પુસ્તપર મોહરે નખુ વત કરકે ખાલીકને કહા,
ફૂયતો અય ખ્યારે મેરી તુજકો નીશાની ચાહીયે,
કહેતે હેં ખાલીકસે હજરતમેં તેરા મહેયુમ હું,
ખુદમેં સખ ઉમ્મતી મહેયુમ જાની ચાહીયે,
દેખકર મહેરાજમેં સામાન શીરનોતે કહા,

અથસા મહેમાં ચાહીયે યું મહેરબાની ચાહીયે,
 હો મેરી પલકોંકી જરૂબે મઝારે મુસ્તશ,
 આંખકે પરદોંકી વાં ચા બનાંની ચાહીયે,
 હીજરસે હને ખીસ્તરે મમપર ગીરાયા હથ મુઝે,
 ઔર કયા તાકત તુઝે અયનાં તવાની ચાહીયે,
 દાસ્તાને ગમ કહાની મમકી જુઝ આપકે,
 કીસકો કહેની ચાહીયે કીસકો સુનાની ચાહીયે,
 સાફીએ મહેશ્વર નહિ મેરે ગુન્હાઓંકા શુમાર,
 અથસે આસીપર તુમહારી મહેરબાની ચાહીયે,
 જન બહક તસલીમ હે ધરકે રસુલી રસુલીલાહ મેં,
 તુરખતે અકબર મદીનેમેં બનાની ચાહીયે,

મઝલ ૩૫ કંવાલી તરજ.

ધસક કયાસે હે કીસી કામીલસેં પુછા ચાહીયે,
 કીસ તરહે જતાહે દીલ તાબાંસેં પુછા ચાહીયે,
 કયા તરૂપનેમેં મઝાહે કતલહેાં પ્યારેકે હાથ,
 હસતી લઝઝતકો કીસી ખીસમીલસે પુછા ચાહીયે,
 જસને હસકા ગમ ખાયા હો ઉસે માઅલુમ હે,
 તેમ અબરૂકી શીફત ધામલસેં પુછા ચાહીયે
 ચારકે મીલનેકી હમકો કોઇ તરહાં મીલતી નહિ,
 તરહેં મીલનેકી કીસી વાસીલસેં પુછા ચાહીયે,
 આહ નાંસોંકી હકીકત દેખાતા હું હીજરમેં
 કયા ગુજરતી હોગી તાબ દીલસેં પુછા ચાહીયે,

મઝલ ૩૬ અમીર તરજ કંવાલી.

દોવર મેં સાગીર રહે ગરદીશ મેથ માનાં રહે,
 મેંથ કસોકે સરપે ચારખ પીરમંથ ખાનાં રહે,
 જસપે પરહ જાવે નજર તેરી વોહ દીવાનાં રહે,
 હાં નીગાહે ચાર તરજે બે હીજ રાનાં રહે.
 કમા ધસીકો કહેતે હેં રીશમેં વફાદારી સનમ,
 દુશમની હમસે રહે ગયરાંસે ચારાનાં રહે,
 શીર ન કુચ પુછીમે મજસેં કબરમેં મુનકર નકીર,
 મરતે હમ ચારખ ખાસે રમે જનાં નાં રહે.

અવસે સાખી કે મેં સદકે જો પીલાએ બરકે જામ,
સાખીયાં હરદમ સલામત તેરા મંચ ખાનાં રહે
કોઇ હો ગાતા કોઇ રોતા કોઇ હંસતા અમીર,
મેં કરોં વાલોકા હર અનંદાજ મસ્તાનાં રહે.

મઝલ ૩૭ કંવાલી.

હમારે હાલપે ચક્ષમે ધનાયત અપની રહેનેદો,
મલે પર ફેરદો ખંજર મુરખત અપની રહેનેદો,
જલા કર ખાક કરડાલા તું મારી સુઝ ઉલખતને
લગે આમ એયસી ઉલખતમેં મોહખત અપની, રહેનેદો,
લીએ જાતેહો બઝમેં ગયેરમેં હમરાહ તુમ મુજકો,
મેં જાજ આયા ધનાયતસેં ધનાયત અપની રહેનેદો,
ન મીલનાં ઇસસેં બહેતર હો મીમેં મરબાદ મુદદત કે,
તુમ અયેસી દુરકા સાહેબ સલામત અપની રહેનેદો,
હમ અપસાન એ કુરખત ખ્યાં કરતે હેં અપ મુઝતર,
વાહ ધરમાતે હેં જુનઝલા કર સીઝાયત અપની રહેનેદો.

મઝલ ૩૮ કમતર.

અયશહે દો આલય તુરે ખુદા મોરા કાહિકો જીયા તડપાવતહે.
નતો સપનેમેં દરશ દીખાવતહે નતો મોહેમદીને ખુઝવતહે.
દીવાને બનકે બટકતા હું ઝમાનેમેં,
હજુર કીસ લીએ હે દેર તુમકો આનેમેં,
કબી તો આધએ મેરે ગરીબ ખાનેમેં,
બલા હો શાએદા કયા કુચ મરે સનાનેમેં,
અપ નીશદીન પલઝન જીયા મોરા બરકર આમ લખાવતહે,
કબીતો બદલએ અસરફ દીખાધએ હજરત,
કબીતો જાનએ તૈયબા ખુલાધએ હજરત,
હે ચક્ષમે વહાંકાબી રોજ દીખાયે એ હજરત,
ઇમેદે બરદીવે શૈયદાંકી લાઇ એ હજરત,
કાહે મદીને જીયા મોરા કલપાવત હે તડપાવતહે.
તડપ રહાહે દીવે બે કરાર પેહલુમેં,
છડા હે દરદ મેરે યાર બાર પેહલુમેં,
નહિ હેં દીલકા મમખવાર પેહલુમેં,

કે જીસે' દીલકો ઝરાહો કરાર પેહલુ'મ',
 દીનરેન કીસી શુરતસે મોહે પલભર બી નીંદ ન આવતહે
 ઇયારે હીન્દબી અબ મીશ્વે ખાર પેહલમે',
 ખટક રહાહે મેરે હરખાર આંખોમે',
 તુમહાર દીલકો હે ઇન્તેઝાર આંખોમે',
 બસી મદીનેકી જખસે બહાર આંખોમે',
 મેં કીસસે કહુ અયજ્ઞાને ખુદા મોહે હીન્દકી નમરી ન આવતહે,
 તુમહારે દીજરમે' અખતક ચે ઝંદગાનીહે,
 દીખાદો ચહેરે એ અનવરતો મહેરખાનીહે,
 નહિતો જાન બી દેનેકો દીલમે' ઠાનીહ'ય,
 જમાપે વરલકી કમતર કે ચે કહાનીહે,
 લીપો જોમ મેં અખતોરે કરને ચેહી જયા—મેં આવતહે,

મઝલ ૩૯ કંવાલી તરજ.

તકષકર જાન જીસદમ સીનએ ખીસમીલમે' નીકલેગી,
 દોઆએ' મમ ફેરત હસદમ લખે કાતીલમે' નીકલેગી,
 ચકી ઇસકહે હશરત બાદ મરદન દીલમે' નીકલેગી,
 હમારી નાશ એક દીન કુચએ કાતીલમે' નીકલેગી,
 મોટાંછિએ અમર મીટ જખગા લીખખા મુકદ્દરકા,
 નીકાલીએ અમર હશરત હમારે દીલમે' નીકલેગી,
 ઇસી ઉમ્મેદપર મજનુને દીલમે' આહ બેંચીયા,
 સમજતાયા કે લેલા પર દુએ મહેમીલમે' નીકલેગી,
 પતા આંસુઆંકા મેરે જોશએ દામનપર મીલતાહે
 ખખર કયાથી ચે કીસ્તી ફુગકર સાદીલમે' નીકલેગી,
 કલેજ યામલે વોહ શમ્મયકા સર જીસને કાટાહે
 કે ફરયાદ અબ દીલે પરવાને મહેશીલમે' નીકલેગી.

શર્મર.

હેથે આદર જો મરી કખર પર યારોને કાલી હે;
 અમર વોહ યાર આ જાવે તો હસકી મહેરખાની હે.

મઝલ ૪૦ હુમરી બેરવી.

કોઇ કહે દે સાંવસીયાસે આપા કરે
 દીલ સુખદાં નાનની જલાયા કરે—કોઇ.

આયાકરે મન બાયાકરે કોષ કહેદે સાંવલીયાસે આયાકરે
 કબી તો આપએ સાહેબ હમારી મહેશીલમેં,
 કબીતો લાપએ તસરીય ખાનએ દીલમેં,
 મેરા ઉજરા હુવા ધર બસાયા કરે. કોષ.
 અમર રહેબી નહિ તુમ રહીબકે ધરમેં,
 તો શીર યે દરદ હે કયસા હથુરકે સરમેં,
 અવસી બાનેં ન મુજસેં બનાયા કરે.—કોષ.
 પુન્હારી ચાહકા હમ શુખ્હો સાંમ બરતે હેં,
 પુન્હારી કેદમેં ઉલ્લટકા જામ બરતે હેં,
 કબી સપનેમેં દરદ દીખાયા કરે.—કોષ.
 જલા જલાકે મુજ ખાકમેં, મીલા દોમે.
 ખુદાકો હસરમેં પ્યારે જવાબ કયા દોમે.
 દીલે જાવદાં ન જાની જલાયા કરે.
 કોષ કહેદે સાંવલીયા સે આયા કરે.

રાએર.

ફર હાદકે મરકદસેં યે આતીહેં સદાએ,
 બરખાદ કીસી સખ્સકી મહેનત નહિ જાતી.

મઝલ ૪૧ કંવાલી.

ફનાં હર અમીઝકો હય ઔર બકા અઘાલી અઘાલ હય,
 દીલે નાંહાલો આલમમેં સદા અઘાલી અઘાલ હય,
 કરે કયા જકે બેતુઘાલમેં અયે જાહેદે મુશ્શીક
 હમારે ખાનએ દીલમેં બસા અઘાલી અઘાલ હય,
 જલાં દેખા હય હમને એક ઉશીકા જલ્લેલ મરપાયા
 હરમ મેં ખુતકદેહમેં જા જાલ અઘાલી અઘાલ હય.
 કહાંકા તુર અય મુસપ જો હોવે દીલએ હકસેં,
 તું ઝરરાહ ઝરરાહ મેં જલ્લેલ તુમા અઘાલી અઘાલ હય.
 ન જાનાં અય દીલે નાદાન તું ઉસ નકસેં જાહીર પર
 યે દુન્યા ચાર દીનકી હય સદા અઘાલી અઘાલ હય
 કલીસામેં હરમમેં દેયરમેં મુરગાને ગુલશનમેં,
 ઝુધર દેખો ઝુધર શુખ્હ શાંમ અઘાલી અઘાલ હય
 ઝખાંપર મોહરે ખામોશી હયે લેકીન શીન્બી અયે “વાલીલ”
 દમારા તાએરે દીલ કહે રહા અઘાલી અઘાલ હય.

મઝલ ૪૨ દાગ.

ખાખમેં શેષકો મુખડેસે ઉઠાલે આળ,
 જે નીકાળ આજતો ઓગેસું વો વાલે આળ,
 જે કસી પર મેરે ખુરો તેહયેં છાલે આળ,
 રાહમે છોડ ગયે કાફલે વાલે આળ.
 કોન હયે માંહે અરખ કોન હયે મહેમુમે ખુદા,
 અયે દેઠ આલમ કે હસીનોસે નીરાલે આળ.
 હુંશીયાકાર મેરે એખ ખુલે જાતે હયેં,
 કમલીવાલે મુજે કમલીમેં છુપાત્રે આળ,
 દેખેતે હગે તુજે શીર શીરકે ઝંઝૂકાને સીરાન,
 ડગમગાતે હયેં કદમ કોન સંભાલે આળ.
 હમને ખુદા હોકે તુજે સારી ખુદાઇ બક્ષી,
 અપગે બન્દોકો કીયા તેરે હવાલે આળ.
 રંગ કુદરત હયે યહાં ગુન્યયે ખીલવત હયે યહાં,
 અયે ગુલે ગુલશને લો લાક લમામ આળ,
 સુરતે લાગા હયે પર દાગ બયાં કાસીના,
 પડ રંગે હયે તેરે ખીમાર કે છાલે આળ.

મઝલ ૪૩ અકબર કંવાલી.

ખુદરોઝ અનલ હકકો વોહી ખોલ રહા હયે—
 મનસુર કે પરદેમે ખુદા ખોલ રહા હયે—
 લખ બન્ધતે હયે અહેમદકા બી કયા નામ હયે
 વે મીમ તો મીરારીકી ડહી ઘોલ રહા હયે—
 મહેબુબ હયે અલાહકા ખાઝાર અઝલમે—
 કીમત હુઝ મુસરફી તો અનમોલ રહા હયે—
 પડ પડે હસે ખુદ્દમે જાને હયે મુસવમાન—
 કલમા તેરા શીર દોસ કે દર ખોલ રહા હયે—
 દન્દાને શહીદ આપકા હયે ગોહરે યક્તા—
 ઉમ્મત કે ગુનાહ મોતીયોંમે તો રહા હયે—
 હાંસીલ મુજે દોલત હયે યે શીશતે નખીશી—
 દામન મેરા અસ્કો કે ગોહર રોત રહા હયે—
 અકબર નરો અકબર નરો કહે તે હય શીરતે—
 જનતમે જે ખુલ યશી તરેહ ખોલ રહા હયે—

મગલ ૪૪ અકબર.

અજબ ધસકમા દોનો તરફ અસર ફેલા
 ધન અલગ-અલગ યોર ઉધર ચલી બચલા
 સીંચીલ પોષે જો કાબેકુ કેસને દેખા
 દુવા ન જપ્ત તો ચીલ્યા હઠા કે ચાલયલા
 જમીન તુજને સહીદાને નાજ ઘરન તો હે
 રહે ખયાલ કે ઉત્તમ કદન નહો મયલા
 ગયા જો કાબેકો મજનુ તો ચેહ દુવા માંગી
 ધલાહી મુજસે જુદા હોન ઉલ્હતે લયલા
 લગી જો હાથે રીન્દોકોં પીઆસ ચીખ હો
 ખુદાકે વાસ્તે સાકી સુરાહી વ મયલા
 સુનાકે અકબરે મય કસને આજ તોખા કીર્ધ
 ખાપા હે હાથે રીન્દામેં શોર વા વયલા
 છુટી નહો કીસી દીલકી બસી હુષ બસ્તી
 બહોત ખુલંદ હે અકબર સદાએ વા વએલા

મગલ ૪૫ બહેર.

ગેહ કયા કહા મુઝે યો બદ્દખ્યાં બહોત અચ્છા
 સુનાસે યોરબી દો ગાલીયાં બહોત અચ્છા
 તુઝહેનો યોરબી અશ ખાસ પ્યાર કરતે હે
 હમીપે જોરો જદાં હાં મીયાં બહોત અચ્છા
 ખુરા બલા હમે કહેનેસ ફાયદા કયા હય
 ચમનસે જાતેહેં અય બાગ્યાં બહોત અચ્છા
 જો મંય ખુરાનો ખુરા યોર સખતો અચ્છે હે
 મીઝો જહાનસે જાને જહાં બહોત અચ્છે
 નીસાર લાખસર એસે તુઝદારે કદમોંપર
 કરેગે આપ મેરા ધમતેહાં બહોત અચ્છા
 ખુદાને નુરકે સાંચામે તુમકો ઠાલા હે
 હાજરમેં હે તો એકતં જવાન બહોત અચ્છા
 બહોત પમંદ મુઝે જોત ચાલ હે અય બહેર
 કસમ ખુદાકી ચેહ તજે બયાં બહોત અચ્છા.

તમામ શુદ્ધ.

